

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **R. G. L.,**
bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem
sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 14. 12. 2017, č. j. 151391/2017/KUSK,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2017, č. j. 151391/2017/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Pavla Kiršnera, advokáta.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 30. 1. 2018 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu B. (dále jen „stavební úřad“) ze dne 11. 10. 2017, č. j. MBE/67674/2017/VÝST-Sm (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost

žalobkyně o dodatečné povolení stavby označené jako „*oplocení, vjezd na pozemek, kůlna na nářadí, zpevněné plochy (okolo kůlny)*“ na pozemku parc. č. X v k. ú. Ch. podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 193/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“).

2. Žalobkyně namítá, že po podání blanketního odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebyla podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „správní řád“) vyzvána k odstranění jeho vad, tj. k jeho doplnění. Povinnost správního orgánu pomoci podateli odstranit nedostatky odvolání nebo ho vyzvat k jejich odstranění za poskytnutí přiměřené lhůty přitom vyplývá z ustálené praxe správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53). Žalobkyni tak byla upřena možnost podat plnohodnotné odvolání, v důsledku čehož došlo k porušení jejího práva na spravedlivý proces.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že z důvodu neuplatnění odvolacích důvodů bylo prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno v celém rozsahu. Odkázal na § 82 odst. 2 správního řádu, dle kterého platí, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby je důkazní břemeno podle § 129 stavebního zákona přeneseno na stavebníka. Je proto především v jeho zájmu, aby řádně a v zákonné lhůtě sdělil své důvody, proč s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Stavební úřad i žalovaný konali bez zbytečných průtahů a v souladu s platnými právními předpisy.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 21. 9. 2017 podala žalobkyně žádost o dodatečné povolení shora uvedené stavby.
5. Stavební úřad prvostupňovým rozhodnutím ze dne 11. 10. 2017 žádost zamítl, a to z důvodu, že záměr žalobkyně nebyl v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona, resp. se schválenou územně plánovací dokumentací, neboť pozemek, na němž byla stavba realizována, je dle územního plánu Ch. situován v lokalitě „nezastavitelné plochy přírodně krajinné“. Podrobněji k zásadám využití nezastavitelného území pro uvedený pozemek odkázal stavební úřad na obecně závaznou vyhlášku obce Ch. č. 1/2017 (míněno patrně opatření obecné povahy č. 1/2017 – změna č. 1 územního plánu obce Ch. – pozn. soudu).
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V něm toliko uvedla, že odvolání podává do všech jeho výroků. Následně (po zaslání odvolání obci Ch. k případnému vyjádření) postoupil stavební úřad podané odvolání spolu se správním spisem žalovanému.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl zákonný rámec týkající se řízení o dodatečném stavebním povolení a shrnul, že nezjistil žádné zásadní vady v postupu stavebního úřadu a v jím vydaném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni dne 19. 12. 2017.
8. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

9. Podle § 37 odst. 2 věty první a věty páté správního řádu platí, že z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje s tím, že podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
10. Podle § 82 odst. 2 věty první správního řádu musí odvolání vedle náležitostí uvedených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho účastník napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.
11. Podle § 37 odst. 3 správního řádu platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
12. Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
13. Soud dospěl k závěru, že v dané věci došlo k zásadnímu pochybení žalovaného (resp. stavebního úřadu) spočívajícímu v porušení výše citovaných ustanovení správního řádu, neboť žalobkyně nebyla vyzvána k doplnění blanketního odvolání, které podala proti prvostupňovému rozhodnutí. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, „[s]právní řád (č. 500/2004 Sb.) přijal jinou konstrukci odvolacího přezkumu, než kterou znal předchozí správní řád (č. 71/1967 Sb.). Zvýšil totiž odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici světil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáváno - s výjimkou skutečností, které je povinen zkoumat bez ohledu na obsah odvolání (srov. č. 1580/2008 Sb. NSS). Podle § 89 odst. 2 správního řádu totiž odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak. Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008 - 30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS).“
14. Žalobkyně sice v odvolání uvedla (kromě obecných náležitostí podání), jaké rozhodnutí napadá a v jakém rozsahu tak činí, nicméně v odvolání zcela chybí odvolací námitky. Žalobkyně nepopsala ani náznakem, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí či řízení, jež mu předcházelo. Příčina tohoto opomenutí přitom není podstatná. Bylo tak na stavebním úřadu (eventuálně žalovaném poté, co mu bylo odvolání postoupeno), aby žalobkyni vyzval k odstranění popsané vady

odvolání (podání) a k tomu jí stanovil přiměřenou lhůtu. Jelikož tak správní orgány neučinily, je napadené rozhodnutí nutně zatíženo vadou, která mohla mít vliv na jeho zákonnost. V této souvislosti lze odkázat nejen na závěry shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, ale např. i na pozdější rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2012, č. j. 78 A 12/2012-27, v němž se uvádí: „*Sama skutečnost, že odvolatel podávající blanketní odvolání příslušnému správnímu orgánu nesděluje, že hodlá v určité lhůtě své blanketní odvolání doplnit, nezabývá správní orgán povinnosti před vydáním rozhodnutí o odvolání vyzvat ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu odvolatele k doplnění důvodů, z jakých důvodů je podáváno odvolání, pokud toto doplnění ze strany odvolatele dosud učiněno nebylo.*“

15. Soud proto uzavírá, že vzhledem k výše uvedenému shledal podanou žalobu důvodnou, neboť napadené rozhodnutí vzešlo z řízení, které bylo zatíženo podstatnou vadou řízení, jež mohla mít za následek nezákonnost tohoto rozhodnutí. Soud proto podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí bez nařízení jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
16. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou v dalším řízení správní orgány vázány. Žalovaný proto s ohledem na výše uvedené vyzve žalobkyni k doplnění odvolání, k čemuž jí současně stanoví přiměřenou lhůtu. V této souvislosti pak soud zcela nad rámec výše uvedeného upozorňuje, že žalovaný by měl (znovu) posoudit otázku okruhu možných účastníků řízení, a to s ohledem na § 129 odst. 2 ve spojení s § 109 a § 85 stavebního zákona. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů i z obsahu správních spisů vyplývá, že vedle žalobkyně nebyly žádné jiné osoby považovány za účastníka řízení. Nicméně jak je zjevné z prostého nahlédnutí dálkovým přístupem do katastru nemovitostí (www.cuzk.cz), pozemek, na kterém byla stavba realizována, sousedí hned s několika dalšími pozemky různých vlastníků, kteří by mohli být rozhodnutím stavebního úřadu dotčeni, a nelze *prima facie* vyloučit ani účastenství dalších „nepřímých sousedů“.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč. Tato částka sestává ze žalobkyní zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny advokáta ve výši 6 800 Kč, kterou tvoří odměna za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby jako podání ve věci samé podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a dvě paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a ani z veřejně dostupných zdrojů tato skutečnost nevyplývá. Náhrada za tuto daň tedy žalobkyni nenáleží. Náhrada nákladů řízení je splatná ve lhůtě stanovené soudem (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. září 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu